

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

To, že DAK MOVA Bratislava, který vznikl počátkem roku 1991 z majetkové podstaty slušovického družstva, nepostupoval v obchodních záležitostech "férově", zaslíbení věděli už dost dlouho. Vlastně od té doby, co v čele zmíněného družstevního agrokombinátu a nově

vytvořené zmíněné firmy DAK MOVA stáli lidé typu docenta ing. Františka Čuby, CSc., Pavla Drhy, JUDr. Jaromíra Kaláče... Čili od začátku jeho existence. Důkazů na toto téma existuje víc než dost. Od malých "kšeftíků" až po ty mnohamiliónové "kšefty".

(Pokračování z minulého čísla)

(Ten, o kterém budeme psát v této části seriálu, pochází z dubna 1992. Jeden z nejatraktivnějších objektů někdejšího DAK Slušovice, hotel Slušovice ve Všemíně, byl totiž "podivným" způsobem prodán. "Údajným" majitelem DAK MOVA Bratislava do vlastnictví společnosti s ručením omezeným RADHOŠŤ, kterou zastupoval ředitel JUDr. Jaromír Kaláč. Zcela "náhodou" jinak kupodivu šéfsprávník bratislavského DAK MOVA a ještě předtím někdejší vedoucí právního oddělení agrokombinátu zemědělského družstva Slušovice.

Část XV.

Vzhledem k tomu, že majetek původního DAK Slušovice v té době nebyl právně rozdělen (a byl předmětem soudního jednání), lze akt prodeje něčeho, co mi dosud nepatří, považovat nejen za absurdnost, ale přímo za čin protistátní. Absurdní ovšem bylo i to, komu DAK MOVA hotel prodal.

TANEC KOLEM HOTELU VE VŠEMÍNĚ

Nechme však těchhle obecných úvah a podívejme se na doslovný text uvedené transakce...

SMLOUVA

uzavřená podle § 588 a následujících Občanského zákoníku mezi Družstevní agrokombinát MOVA Bratislava, zastupovaný generálním ředitelem - prokuristou panem Pavlem Drhou, IČO 173313350, bankovní spojení: Investiční banka Brno č.ú.: 630916-961, dále jako prodávající, a společností RADHOŠŤ, společnost s ručením omezeným se sídlem v Březové, okres Zlín, zastupovaná ředitelem panem JUDr. Jaromírem Kaláčem, IČO 4404150, bankovní spojení: Investiční banka Zlín, č.ú.: 347-661/0510 - dále jako kupující takto:

I.
Družstevní agrokombinát MOVA Bratislava je vlastníkem hotelu Slušovice čp. 300 včetně příslušenství a součástí na st. pozemku číslo 397 zapsaném na LV číslo 581 a tenisových kurtů a administrativní budovy a likusového plážového objektu v katastrálním území Všemína.

II.
Prodávající prodává do vlastnictví kupujícího nemovitost, stavbu hotelu Slušovice čp. 300 na st. pozemku číslo 397 v katastrálním území Všemína se všemi součástmi a příslušenstvím, včetně tenisových kurtů a administrativní budovy a likusového plážového objektu a kupující je do svého vlastnictví přijímá.
Předmětem prodeje jsou rovněž zá-

dlení ve výši tři procent týdně z nezaplacené částky.

IV.
Prodávající prohlašuje, že převáděné nemovitosti jsou prosty jiných druhů a břemen. Pozemek není předmětem převodu podle této smlouvy.

V.
Kupující prohlašuje, že právní a technický stav nemovitosti i dalšího převáděného majetku je mu znám.

VI.
Smluvní strany se dohodly na provedení inventarizace vybavení hotelu do 10 dnů od podepsání smlouvy o převodu vlastnictví.

denci nepovnosti Střediska geodézie ve Zlíně.

IX.
Smlouva je zpracovaná v šesti vhotoveních.

(Tolik text smlouvy uzavřené či podepsané, dne 10. dubna 1992. Kde kdo možná namítne, že na ni není nic tak závažného, abychom ji museli zveřejňovat. Jak uvidíme, není to tak docela pravda. Smlouva je totiž zajmavá až tehdy, tvoří-li komplex s jiným dokumentem, který zveřejňujeme v následujících řádcích.

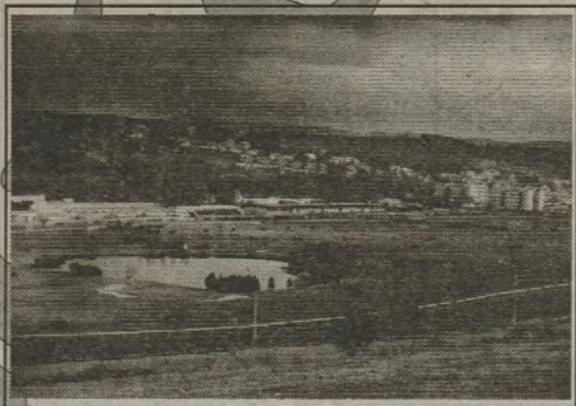
Dne 13. dubna 1992 pod jednacím číslem 1 13712/92-sekr. vydal ministr polnohospodářstva a výživy Slovenské republiky Josef Kršek výjimku "z omezení nakladání s majetkem družstva". Celý text uvedeného přípisu zní v překladu do českého jazyka takto:

Na základě žádosti DAK MOVA Bratislava z 10. dubna 1992 o udělení výjimky z § 30 zákona číslo 42/1992 Sb. o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, na odprodej části majetku DAK MOVA Bratislava uděluji v souladu s usnesením vlády Slovenské republiky číslo 221 D/1 z 31. října 1992 výjimku z omezení nakladání s majetkem družstva podle § 30 odstavce 3 zákona číslo 42/1992 Sb. pro následující případy:

1. Prodej areálu hotelu Všemína v účetní nabývací hodnotě 47 miliónů 730 tisíc 330 korun, v zůstatkové hodnotě 42 miliónů 20 tisíc 583 korun. Prodejní cena je 140 miliónů korun.

2. Prodej objektu vnitropodnikové banky v účetní nabývací hodnotě 139 miliónů 729 tisíc 870 korun. Zůstatková hodnota je shodná s nabývací. Prodejní cena 169 miliónů korun.

Porovnáme-li oba dokumenty, zjistíme na první pohled několik podivností. Tak například ministr zemědělství a výživy dává DAK MOVA Bratislavě výjimku na majetek,

kladní prostředky a DKP, které se v hotelu nacházejí a které jsou specifikovány v přílohách, tvořící nedílnou součást smlouvy.

III.
Kupní cena byla stanovena dohodou smluvních stran a činí 120.000.000,- Kčs, slovy jednoštyřicetmiliónů korun.

Smluvní strany se dohodly, že kupní cena bude uhrazena do 15 dnů ode dne registrace smlouvy státním notářstvem.

V případě nezaplacení smlouvy v dohodnutém termínu vzniká prodávajícímu právo na poplatek z pro-

VII.
Smlouva nabývá platnosti po udělení výjimky Ministerstva polnohospodářstva a výživy Slovenské republiky z ustanovení § 30 zákona číslo 42/1992 Sb.

Smlouva nabývá účinnosti dnem registrace Státním notářstvem ve Zlíně v části, která se týká převodu nemovitosti, ve zbyvajících částech dnem podpisu smlouvy. Poplatky za registraci smlouvy Státním notářstvem uhradí kupující.

VIII.
Na základě této smlouvy budou provedeny příslušné zápisy v evi-

kteří se nenachází na území Slovenské republiky, ale na Moravě. Což se zdá nejen nelogické, ovšem zároveň i protiprávní. Navíc v situaci, kdy o tento majetek probíhají soudní spory. A ještě jedna nesrovnalost tu je. V den, kdy je podepsána kupní smlouva, je teprve podána žádost o udělení výjimky. Jako by prodávající i kupující dopředu věděli, že jejich požadavku bude téměř okamžitě vyhověno. Proto také ony "šalamounsky" formulované body VII a VIII kupní smlouvy...

(Nějvíce je však zarážející skutečnost, že při onom, zřejmě "jingovaném" prodeji, figuruje coby ředitel a zároveň jeden ze spoluvlastníků společnosti s ručením omezeným RADHOŠT jistý JUDr. Jaromír Kaláč, který je souběžně jedním z vedoucích pracovníků a podílníků DAK MOVA. Inu, zdá se, že drzost některých lidí nezná mezí...)

PORUŠIL SLOVENSKÝ MINISTR ZÁKONY?

Prodej slušovického hotelu Všemin, který realizovali generální ředitel DAK MOVA Pavel Drha a ředitel společnosti s ručením omezeným RADHOŠT a zároveň Drhův podřízený a jeden ze spolumajitelů DAK MOVA JUDr. Jaromír Kaláč, byl, zdá se, nezkonný. Tak jako mnohé jiné transakce, jež tihle pánové spolu provedli. Zmíněný kousek však stál opravdu za to. Už proto, že do celé záležitosti poprvé oficiálně zatáhli ministři. Sice jen zemědělství a Slovenské republiky, ale i tak: "Sólókapr" byl na světě.

Nové vedení "zbytku" zemědělského družstva DAK Slušovice v čele s předsedou Vladimírem Pečirkou proti tomu, podle jejich mínění protiprávnímu aktu, protestovalo. Už proto, že u Krajského obchodního soudu v Brně se v době tzv. prodeje hotelu projednával jejich návrh na rozdělení majetku DAK Slušovice, který dosud rozdělen nebyl. Protestovalo však zejména proti postupu slovenského ministra zemědělství a výživy pana Jozefa Krška, a to přímo u Ústavního soudu Československé federace v Brně. Podívejme se teď na doslovné textové znění onoho dokumentu.

Navrhovatel, Družstevní agrokombinát Slušovice se sídlem ve Slušovicích

zastoupený JUDr. Vlastou Killianovou, advokátkou? Praha 2, Sokolská 20, podává proti odpůrci, ministerstvu polnohospodářství a výživy Slovenské republiky, 813 31 Bratislava, Suvorova 12 a

vedlejším účastníkovi Družstevnímu agrokombinátu MO-

VA Bratislava, Stachanovská 60, 821 05 Bratislava

ústavní stížnost proti udělení výjimky z § 30 zákona číslo 42/1992 Sb. dne 13. dubna 1992 ministrem zemědělství a výživy Slovenské republiky Jozefem Krškem.

I.

K žádosti Družstevního agrokombinátu MOVA Bratislava ze dne 10. dubna 1992 adresované ministerstvu zemědělství a výživy Slovenské republiky udělil ministr uvedeného ministerstva Slovenské republiky Jozef Kršek dne 13. dubna 1992 pod číslem 1371/92 - sekr. výjimku

Družstevního agrokombinátu Slušovice, který dosud nebyl rozdělen mezi nástupnické subjekty vzniklé dělením družstva. Rozdělení tohoto majetku je v současné době předmětem řízení vedeného u Krajského obchodního soudu v Brně.

Důkaz: Jako u ad. I.

Spisem Krajského obchodního soudu ve věci dělení družstevního majetku.

III.

De ustanovení článku 7 a následujících ústavního zákona číslo 100/1990 a číslo 11 ústavního zákona číslo 23/1991 Sb. (Listina zá-

ve všech výše uvedených důvodů navrhuji, aby Ústavní soud České a SLOVENSKÉ Federativní republiky podané ústavní stížnosti vyhověl a vynesl tento NÁLEZ:

Výjimka z § 30 zákona číslo 42/1992 Sb. o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech udělená 13. dubna 1992 pod číslem 1371/92 - sekr. Družstevnímu agrokombinátu MOVA Bratislava ministrem zemědělství a výživy Slovenské republiky Jozefem Krškem k prodeji areálu hotelu Slušovice ve Všemině

z § 30 zákona číslo 42/1992 S. o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech k odprodeji družstevního majetku, a to areálu hotelu ve Všemině a objektu vnitropodnikové banky.

Na základě této výjimky uzavřel Družstevní agrokombinát MOVA Bratislava zastoupený generálním ředitelem - prokuristrou Pavlem Drhou dne 10. dubna 1992 kupní smlouvu se společností s ručením omezeným Radhošt zastoupenou ředitelem JUDr. Jaromírem Kaláčem o prodeji areálu hotelu Slušovice ve Všemině za kupní cenu 120 miliónů korun.

Důkaz: Spisem státního notářství ve Zlíně ve věci registrace kupní smlouvy dne 10. dubna 1992 o prodeji hotelu Slušovice ve Všemině.

II.

Oba objekty, na jejichž prodej byla ministrem zemědělství a výživy Slovenské republiky udělena výjimka z transformačního zákona, se nacházejí na území České republiky, jsou součástí majetku

kladních práv a svobod) má každý právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Vlastnictví nesmí být zneužito na újmu práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Udělením výjimky ze zákona číslo 42/1992 Sb. ministrem zemědělství a výživy Slovenské republiky byla porušena vlastnická práva Družstevního agrokombinátu Slušovice zaručená výše citovanými ústavními zákony, neboť byl povolen odprodej majetku, který je součástí dosud nerozděleného majetku DAK Slušovice a rovněž ve věci rozhodl ústřední orgán Slovenské republiky, který k takovému rozhodnutí nebyl příslušný. Navíc vůči Družstevnímu agrokombinátu Slušovice má Československý stát vysoké pohledávky (minimálně 2 miliardy 400 miliónů korun na základě platebních výměrů Finančního úřadu ve Zlíně), takže zmenšením majetku navrhovatele (stěžovatele) mohou být poškozeny i zájmy státu resp. státního rozpočtu.

v účetní pořizovací hodnotě 47 miliónů 730 tisíc 330 korun, v zůstatkové hodnotě 42 miliónů 20 tisíc 583 korun za prodejní cenu 140 miliónů korun a k prodeji objektu vnitropodnikové banky účetní pořizovací hodnotě 139 miliónů 725 tisíc 870 korun a stejné pořizovací hodnotě za prodejní cenu 169 miliónů korun se zrušuje.

Ve Slušovicích dne 12. června 1992

(Pokud čtenáři očekávají, že se snad touto stížností cokoliv změnilo, či se učinilo právo žádost, jsou na omylu. Nestalo se, tak jako ostatně i v mnoha dalších případech, naprosto nic. Krádež slušovického hotelu ve Všemině za pomoci slovenského ministra zemědělství a výživy byla shledána za legální. Ostatně, proč by ne?)

(Pokračování příště)

Jiří F. PILOUS